

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. III. Qua ratione Sacrificium Miſſæ idem ſit cum eo quod Chriſtus
Dominus Noſter pro nobis obtulit; & quænam eius ſint excellentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

crassiori substantia, cui erant admixta: valdè aptè vnionem referunt fidelium Ecclesiæ Sanctæ: qui vna fide & voluntate in vnum conueniunt ad hoc diuinum Sacrificium offerendum: cuius participatione, quam in Sacra cõmunionem accipiunt, purificantur à suis culpis, & imperfectionibus; suntque corpus quoddam mysticum, valdeque perfectum; Spiritui charitatis & amoris Dei, ac proximi coniunctum iuxtà illud Apostoli: *b Calix benedictionis, cui benedicimus, communicatio Sanguinis Christi est; & panis, quem frangimus, participatio corporis Domini est: & qui de vno pane participamus, ac de vno calice bibimus, vnum corpus sumus.* Ac propterea S. August. ait: Ecclesiam comparari aræ & torculari, in quibus frumenti grana ab stramine separantur; & vinum à botris siue racemis, & vinaceis: quamuis enim in ea & boni & mali sint simul in eodem loco: quantum ad meritum autem valde alij ab alijs distant; & boni, tales fiunt, cum vitia à se separant, & virtutum ac bonorum operum puritatem retinent; quod impetrat per ipsa Sacramenta, & virtute horum duorum Sacrificiorum, quæ Saluator noster pro nobis obtulit, vt Sancti perfectè simus.

b 1. Cor. 10
16.

Præf. in 3
Psal. 8.

CAPVT III.

*QVA RATIONE SACRIFICIUM MISSÆ IDEM SIT CVM
eo quod Christus Dominus noster pro nobis obtulit; & quanam
eius sint excellentia.*

X hætenus dictis licet intelligere Sacrificij excellentias, quod nunc Sacerdotes in Sancta Ecclesia offerunt, quod communiter vocamus MISSAM; quia mittitur. Nam (vt sanctus Thomas ait) oblatio hæc è cælis mittitur in terram: inde siquidem Christus Dominus noster descendit ad Sanctissimum Sacramentum: Fideles verò per Sacerdotè, & omnes per manus

Angelorum remittunt ex terra in cælum, vbi Deo offertur. Summa autem excellentiarum & amplitudinum eius in eo consistit: quod hoc sit idem Sacrificium cum eo, quod Christus D. N. in nocte vltimæ cænæ coram suis discipulis obtulit, vt ex præclaris & memorandis duabus sententiis, quas eis dixit, facile deducitur. Prima fuit, cum frangens panem, dixit eis: *a accipite & comedite, hoc est corpus meum.* in quibus verbis simul explicuit duo alia opera, in quibus Sacrificij huius substantia consistit: consecrationem scilicet & communionem.

3 p. 9. 83. a.
4. ad 9.
Vide Suarez
tomo. 3. di-
spue 74.
Lect. 3.

a Matt. 26
6.

Simul

Simul enim dicens & faciens panem, quem porrigebat, conuertit in Sacratissimum suum corpus: vt vera essent illa verba: *hoc est corpus meum*. Ipsi discipuli, vt Magistri sui præcepto obtemperarent, cum magna reuerentia illud acceperunt, & comederunt. Et eodem modo calicem vini plenum eis dedit, dicens: *Bibite ex eo omnes, hic est enim sanguis meus*. Quoniam tunc primum mysterium hoc illis reuelabatur, eratque in se deo arduum & excelsum: tantum fidei lumen eis Christus infudit, vt firmè id, quod dicebatur, crederent: summaque deuotione perciperent. Quoniam autem Dominus ipse volebat eos tunc Sacerdotes consecrare, vt idem Sacrificium in posterum ei offerrent: instituens ad id Sacrum *Ordinis Sacramentum: secundam* adiecit sententiam, dicens: *facite in meam commemorationem*. Et quoniam Christus Dominus nosse nunquam præcipit aliquid impossibile, neque quod natura vires excedat, nisi vires & facultatem ad id præstandum tribuat: hinc est, quod illi verbis hoc eis distinctè dicere voluit: facultatem & potestatem deo vobis ad idem faciendum, quod ego feci, iubeo autem, vt id semper faciatis. Accipite in manibus vestris triticeum panem, & calicem vini de genimine vitis, & eisdem verbis consecrate, sicut ego, conuertentes panem & vinum in corpus & sanguinem meum: & ita offerte in sacrificium, sicut ego feci: ita tamen, vt sit in memoriam mei, quia sum Deus: vt eum honorem & cultum mihi exhibeatis, qui mihi debetur: in memoriam etiam mei quia sum homo: vt sitis memores plurimorum, quæ feci, & perpeffus sum, vt vos redimerem: dum totum meum, Sanguinem pro vestrorum peccatorum remissione effudi. Hoc totum verba illa cõplectuntur, quibus, quos Sacerdotes ordinabat, monitos volebat de Sacrificio, quod essent oblaturi, ipsum imitantes. Nam (vt S. Cyrianus dixit) *ille Sacerdos vice Christi benefungitur, qui id quod Christus fecit imitatur*: simul etiam Spiritum imitando, quo ille id fecit, & sanctitatem induendo Domini illius, cuius vices gerit.

§ I,

EX P R A E D I C T I S verbis deducemus sensum aliquas Diuini huius Sacrificij proprietates & excellentias. Sitque illa prima: quod ex ipsius Christi Seruatoris nostri constitutione, illud sit futurum in Ecclesia perpetuum vsque ad finem mundi, vt enim eius memoria debuit esse perpetua: ita Sacrificium ad eam recentem conseruandam, debuit esse perpetuum. Eum in modum quo à nocte illa, qua *Hebraei exierunt ex Aegypto* agnum obtulerunt in memoriam exitus illius; mansitque lex perpetua, similem agnum offerendi, quamdiu lex illa duraret: ad ostendendam animi gratitudinem pro tanto beneficio. Ita igitur nocte Passionis Christi, in qua fuimus à seruitute Dæmonis & peccati liberati, obtulit Christus Seruator

b Luc. 22. 19
Cor. 11. 24.

Epist. 63.

a Exod. 12.
442.

nostr

noſter Sanctiſſimum hoc ſui corporis & Sanguinis Sacrificium in memo-
riam glorioſæ aded & vtiliſſimæ noſtræ libertatis : ideoque ſtatuit , per-
petuò illud eſſe offerendum in gratiarum actionem pro eodem beneficio,
quamdiu lex Euangelica , quam fundabat, perduraret : ad finem ſcilicet
uſque huius mundi. Fuitque etiam id valde conueniens : ed quòd non
poſſit eſſe lex abſque Sacerdotio, & Sacrificio, Cùm igitur Chriſtus D.N.
(vt Apoſtolus ait) legem antiquam, eiufque Sacrificia, & Aaronis Sacer-
dotium abrogauerit (quia b *translato Sacerdotio, neceſſe erat vt legis
translatio fieret; & cum teſtamentum nouũ conſummavit ſuper domum Iſrael: ve-
teravit prius*) neceſſe fuit hoc totum renouari, & in lege Noua perpetu-
ari, conſtitutis in ea perpetuo Sacerdotio, & perpetuo Sacrificio; quæ
illam comitarentur, & exornarent. Quemadmodum expreſſè per
MALACHIAM Prophetam Sacerdotibus antiquis minatus fue-
rat, dicens : *d non eſt mihi voluntas in vobis: & munus non ſuſcipiam
de manu veſtra. Ab ortu enim Solis uſq; ad occaſum magnum eſt nomen meum in
Gentibus, & in omni loco ſacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda. Qua-
ſi dixerit: reieci iam veſtra ſacrificia, vtpote carnalia, & quæ in vno tan-
tùm loco, hoc eſt in templo Ieruſalem offerbantur: & pro ijs offerretur
mihi in omni loco totius mundi Sacrificium aliud mundum & purum, di-
gnum Maiestate & amplitudine mea. Fuit etiam valde conueniens Sacri-
ficij huius perpetuitas: vt ſignum & teſtimonium eſſet perpetuæ Char-
tatis, miſericordiæ, liberalitatis ac providentiæ Chriſti Domini noſtri er-
ga ſuam Eccleſiam; impoſſibile enim eſt, amorem deficere, quamdiu do-
num aded magnum & beneuolum durat: neque deficiet providentia in
reliquis rebus: ſiquidem in ea, quæ eſt omnium præſtantiſſima, perpe-
tuum manet. Qui enim quotidie ſeipſum in omni loco ac toties nobis
tradit: manifeſtum præbet ſui erga nos amoris indicium & quòd ipſi ſi-
mus curæ, adimplens quod per Ieremiam Prophetam dixerat: *ein charitate
perpetua dilexi te: ideo attraxi te miſerans tui.**

ET HINC oritur ſecũda noſtri Sacrificij excellentia: quod in eo obla-
tio quædam offeratur aded pura, & ſancta: vt maior & ſanctior eſſe non
poſſit. eſt enim ipſemet Chriſtus verus Deus & homo, qui nocte illa cœnæ
ſeipſum obtulit: niſi quod tunc obtulit ſe in corpore mortali & patibili,
quiarale tunc habebat, nũc autè offertur immortalè & glorioſum: quia tale
nunc habet in cœlo. Vtroque tamè modo eſt excellentiæ infinite, voluitq;
iple Saluator, vt Eccleſia ſua id ei offerret: ed quòd valde ipſi placeat ac
delectetur, offerri ſibi ſemper quod optimum eſt. Ac propterea valde
approbavit Sacrificium f. *Abel, ed quòd obtuliſſet quod optimum habebat
de primogenitis ſcilicet gregis ſui, & de adipibus eorum.* Reiecit verò Sa-
crificium Cain, qui obtulit viliſſima. Et quoniam Eccleſia, quæ cœ-

b Heb. 7. 12.
c. & c. 8. 13.

d Malach. 1.
10.

e Iere. 31. 3.

2

f Gen. 4. 4.

Seff. 22. c. 1.
3

g Psalmo.
109. 4.
h Heb. 7.
24.
Trident. su
pra.

S. Thomas
3. p. q. 83. a. 1.
ad 3. & q.
81. a. 7. ad 3.

Trident. su
pra.

Homil. 2. in
2. Timoth.
et Homil.
17. ad Hebr.

pit ab Abel iusto, semper progressa est in Sanctitate: par erat, ut in statu presenti, qui eius est supremus, offerret Deo supremam, quae possibilis erat, oblationem, adeo mundam; ut (quemadmodum ait Tridentinum Concilium) *nulla indignitate aut malitia offerentium inquinari possit*, sicut antiqua Sacrificia maculabantur. Sed ulterius ascendit haec excellentia, ex eo quod noluerit Christus Dominus noster oblationem adeo pretiosam solis Sacerdotibus, qui meri essent homines, fidere: maiorem enim valorem accipit Sacrificium à dignitate offerentis, quam ab ipsa re quae offertur. Quamvis enim elegerit Sacerdotes homines; voluit tamen eos sua esse instrumenta, & seipsum semper facere officium praecipui Sacerdotis, & offerentis: ut sic impleretur quod dixit David: *g Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech*. Cuius h Sacerdotium, ait Apostolus, esse *sempiternum*. Quia Sacerdos est aeternus permanet quae semper in caelo, se per semetipsum Deo praesentans, nostramque causam agens, & pro nobis interpellans. Quare ex ipso caelo per Sacerdotem, tanquam ablegatos suos, offert hoc Sacrificium pro nobis. In cuius rei signum cum Sacerdos consecrat, non suo, sed Christi nomine loquitur: & ipse Christus per Sacerdotis os dicit: *Hoc est corpus meum*, nec satis esset si diceret Sacerdos: *Hoc est corpus Christi*: quia tunc loqueretur nomine suo & non supremi Sacerdotis, qui rem adeo gloriosam per creaturam adeo vilem perficit. Et in hoc sensu dixit Apostolus: in lege antiqua *plures factos esse Sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere*, post mortem enim unius, alium succedere oportebat: *Christus autem eo quod maneat in aeternum, sempiternum habet Sacerdotium*. Ac propterea non opus habet alios Sacerdotibus, nisi tanquam famulis & ministris. Cum enim ipse in caelo maneat nostris conspectibus occultus, Sacrificium autem ipsum sit visibile; oportebat alium esse ministrum etiam visibilem, per cuius manus offerretur: ita tamen, ut Sacrificium ipsum nihil amitteret de sua dignitate & puritate propter talem ministrum: sicut elemosyna quam Sanctus aliquis Dominus largitur, nihil propterea amittit, quod famulus eius qui illam pauperi tradit, sit improbus. Quamobrem non minus praestans & excellens est Missa à malo Sacerdote quam à bono celebrata; neque illa, quae nunc fit, quam quae ab ipso Christo in nocte coenae fuit oblata. Nam (ut ait S. Chrysostomus) *denique dominus utramque sacrificat*. Hoc tantum interest, quod oblatum à Christo ipso tunc Sacrificium fuit meritorium & satisfactorium, quatenus offerebatur per eum, qui adhuc erat in statu Viato, risac propterea merebatur; nunc autem cum iam ipse sit in caelo, non amplius meretur: sed applicat nobis tantum merita & satisfactiones, quas in hac vita existens obrinuit.

§. II.

EX HIS omnibus quarta deducitur Sacrae Missae excellentia: quod scilicet sit idem Sacrificium cum eo quod Christus Dominus noster in cruce obtulit, modo tamen diuerso: vt Sacrum Tridentinum concilium asserit. Nam in cruce ipse se ipsum sacrificauit, quatenus sponte ad mortem obeundam se obtulit: cuius executores fuerunt carnifices; at in Missa offert sese, ad hanc passionem suam exprimendam, adhibens Sacerdotes tanquam eius executores. Sacrificium crucis fuit vniuersalis causa nostrae redemptionis propter pretium Sanguinis, qui pro omnibus fundebatur; Missa verò Sacrificium, quamuis totum illum Sanguinem contineat, offertur tamen & applicatur in particulari vnicuique: nam in reliquis sunt vnum & idem Sacrificium. Ac propterea in verbis consecrationis expressit ipse Saluator vtrumque; hunc modum dicens: *a hoc est corpus meum quod pro vobis datur; & b hic est sanguis meus, qui pro multis effunditur in remissionem peccatorum.* Nunc autem corpus hoc est ibi cum summa gloria; & sanguis in eius venis cum summo splendore. Nec parua est sacrificij nostri excellentia, quod ipsemet Christus, qui glorificatus iam sedet ad dexteram Patris, è caelo descendat, vt in Sacrificio offeratur, contectâ gloriâ suâ accidentibus panis & vini: vt sic memoriam nostram renouet omnium, quae ipse fecit & passus est, cum in hac esset mortalitate & ostendat, quanti ipse faciat opprobria, & ignominias suas; cum veniat ipsemet ad eas celebrandas & honorandas: ponens illas in Sacrificio in magni honoris signum. Quo nos obstringit ad ipsum honorandum, nobisque gloriantium de eius ignominijs, plus quam de omnibus humanis honoribus.

CONCLVDA MVVS huius Sacrificij excellentias, interrogantes ipsum Dominum tanto honore dignum; an omnino solus è caelo ad hoc Sacrificium descendat; & quid facient Angelorum Hierarchiae videntes Regem suum descendentem ad terram, ad suum hoc Sacrificium offerendum? Satisne sibi esse existimabunt, quod sciant ipsum habere in terra ministros, qui ei assistant & iuuent: an & ipsi quoque descendent, vt locios se eis præbeant? Quando ipse in carne mortali venit in mundum, vt cruci affigeretur: descendit certe *c multitudo militia caelestis laudantium*, magnaque cum læticia dicentium *Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonae voluntatis*: quid igitur nunc facient, eodem suo Rege veniente nunc glorioso in carne immortalis: vt nouo quodam & stupendo modo in altari sacrificetur? Omni dubio procul (ait Sanctus Gregorius) in ipsa huius sacrificij hora, & ad verbum Sacerdotis, caeli aperiuntur, & Angeli descendunt: vt tanto huic Mysterio Iesu Christi Dei & Domini nostri assistant; conueniunt habitatores

4

Sess. 22. c. 2.

a Luc. 22.
19.

1. Cor. 11. 24.

b Matt. 26.

28.

Mar. 14. 24.

5

c Luc. 2. 13.

Lib. 4. Dia-
log. 36.

terreni & cœlestes, vtriusque Ecclesiæ, visibilis & inuisibilis; militantis & triumphantis: ex quibus fit vna congregatio laudans & glorificans Deum, dicens: gloria Deo in excelsis, vnde ipse descendit, & in terra, ad quam venit, fit pax hominibus ipsum adorantibus, & bona voluntate excipientibus. Et quorsum existimas Angelos è cœlo ad terram descendere: nisi vt corda illud offerentium, ei que assistentium è terra eleuent in cœlum? Et quorsum ad cœlos eos ascendere existimas: nisi vt spiritus oculis videant ibi gloriam & maiestatem eius Domini, quem hic habent occultatum? cum cernis (ait S. Chrylостomus) Dominum tuum in altari sacrificatum, & Sacerdotem offerentem Sacrificium, & circumstantem participes ipsius oblationis: existimas te inter mortales viuere, & cum eisdem in terris morari? sanè potius existimare debes, te in cœlum translatum, & carne exutum, spiritu puro contemplari, quid in cœlis geratur. O prodigium stupendum! ô benignitatem immensam! qui sedet in gloria cum patre: in eodem momento versatur inter manus hominum; sese que tribuit cuius volenti ipsum excipere. Qui sedet super Cherubin, & ambulat super pennas ventorum: venit vt sacrificetur & comedatur ab hominibus: quomodo igitur non venient etiam Cherubini & Seraphini ad ipsum honorandum tanquam socij hominum, adiuuantes eos ipsorum ministerio: vt illud obeant reuerentia, excelsa ad eum maiestate, digna.

Lib. 3. de
Sacerdotio.

CAPVT. IV.

STVPENDA EXCELLENTIA ET EFFICACITAS SACRIFICII MISSÆ AD QUATUOR FINES, IN QUOS DIRIGUNTUR SACRIFICIA.

I

RANSEAMVS NVNC AD QUATUOR ALIAS EXCELLENTIAS MISSÆ, ex quatuor finibus desumptas, in quos tendit, quæ est Sacrificium: quorum fecimus supra mentionem. Primum enim Sacro MISSÆ deferimus Deo summum honorem & cultum possibilem: dum ei sacrificium tantæ dignitatis offerimus, quod infinitæ eius excellentiæ æquiparatur: quod ne Ministri offerentis vilitate & indignitate imminuatur: implet Christus, vt diximus, est præcipuus Sacerdos: à quo etiam ipsa oblatio infinitam accipit dignitatem. Deus enim est, qui in ea Deum honorat: Deus in humanitate Deum in Diuinitate. Et quemadmodum nihil potest esse æterno Patri magis gratum, & acceptum, quàm Persona vnigeniti & filii sui, in quo dixit sibi complacere: ita non potest esse Sacrificium laudis & honoris excellentius & gratius ei, quàm sit hoc: quod filius hic de se

1. Matt. 3.
17 & c. 1. 5

ipso